

Η εις Άδου κάθοδος του Κυρίου.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Μεγάλη εβδομάδα.

Όπως λένε οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, ο Κύριος κατά το διάλειμμα της τριημέρου Ταφής Του, την οποία σήμερα εορτάζουμε, έπρεπε να ολοκληρώσει το έργο Του. Έπρεπε να ευαγγελισθεί την σωτηρία και να ελευθερώσει από τα δεσμά του διαβόλου και αυτούς που είναι στον Άδη.

Και γι' αυτό κατήλθε η παναγία Του ψυχή στον Άδη και «τοις εν φυλακή πνεύμασι πορευθείς εκήρυξεν» (Α' Πέτρ. 3:19), κατά τον άγιο Απόστολο Πέτρο. Και εκεί τον ανέμεναν. Όπως τον ανέμεναν οι ζωντανοί άνθρωποι να τους ελευθερώσει από τον διάβολο και από τον θάνατο, έτσι τον ανέμεναν εκεί και οι πεθαμένοι απ' αιώνων άνθρωποι, να τους ελευθερώσει και αυτούς.

Και γι' αυτό ο Κύριος με πολλή φιλανθρωπία, από αγάπη, κατέβηκε προς τον σκοτεινό Άδη και εκεί έλαμψε το φως του Προσώπου Του και φώτισε και παρηγόρησε και αυτούς τους ανθρώπους, που ήσαν αδικώς κρατούμενοι υπό του διαβόλου.

Βλέπουμε λοιπόν πάλι την μεγάλη αγάπη του Υιού του Θεού και Θεού μας, ο οποίος κανένα δεν άφησε που να μην ευεργετήσει με τον σταυρικό Του

Θάνατο και με την αγία Του Ανάσταση. Αλλά βλέπουμε και την άκρα ταπείνωσή Του, διότι καταδέχθηκε, ενώ ήταν Θεός προαιώνιος, όχι μόνο να γίνει άνθρωπος, όχι μόνο να πάθει τα φρικτά Πάθη, τα οποία ζήσαμε αυτές τις άγιες ημέρες, και να υπομείνει τον σταυρικό Θάνατο σαν να ήταν ο τελευταίος κακούργος, αλλά και αυτή την ταπείνωση δέχθηκε, να μπει νεκρός στον Τάφο.

Είναι αλήθεια ότι αυτή η τριήμερος Ταφή του Κυρίου, κατά την οποία το Σώμα Του τοποθετήθηκε στον τάφο όπως ενός οποιουδήποτε κοινού ανθρώπου, δείχνει με πόση ταπείνωση μας παραδόθηκε ο Θεός.

Ήξερε ότι εμείς θα τον κακοποιούσαμε, αλλά επειδή μας αγαπούσε, δέχθηκε και να τον κακοποιήσουμε, δέχθηκε και να τον θανατώσουμε, δέχθηκε και να τον βάλουμε στον τάφο. Νομίζω, ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη ταπείνωση που μπορούσε ο Θεός να δεχθεί από αυτήν που σήμερα εορτάζουμε· την τριήμερο ολόσωμο Ταφή Του.

Είναι μεγαλύτερη ταπείνωση και από τον σταυρικό Θάνατό Του, διότι στον σταυρικό θάνατο είχε τις αισθήσεις Του, ήλεγχε την κατάσταση, αλλά εκεί πλέον στον τάφο νεκρός παρεδόθη ο Κύριος και ετάφη και τον κάλυψε η πλάκα του τάφου.

Έτσι με την μεγάλη αυτή ταπείνωση, που δεν υπάρχει μεγαλύτερη απ' αυτήν, διόρθωσε τον μεγάλο εγωισμό τον δικό μας. Διότι εκείνο που χώρισε τον άνθρωπο από τον Θεό και τον άνθρωπο από τον άνθρωπο ήταν ο εγωισμός.

Ο Κύριος, για να θεραπεύσει τον μεγάλο εγωισμό τον δικό μας, που έφθασε τόσο ψηλά, ώστε και τον ίδιο τον Θεό, τον Πατέρα τον Ουράνιο, να προδώσει ο άνθρωπος, έπρεπε σαν αντίβαρο να φθάσει στο άλλο άκρο, στην μεγαλύτερη ταπείνωση που μπορούσε να φθάσει ο άνθρωπος. Και σ' αυτήν την ταπείνωση έφθασε ο Θεάνθρωπος Κύριός μας.

Και έτσι με την μεγαλύτερη ταπείνωση, με την ύψιστη ταπείνωση την δική Του, που έδειξε ο Κύριος, διόρθωσε τον δικό μας ύψιστο εγωισμό και βοηθάει και εμάς τώρα να γίνουμε όχι άνθρωποι του εγωισμού αλλά άνθρωποι της ταπεινοφροσύνης.

Πρέπει λοιπόν, αδελφοί μου, εάν θέλουμε να αναστηθούμε σε μία νέα ζωή σαν Χριστιανοί, ζωή πίστεως, αγάπης, προσευχής, πρέπει να μπούμε και

εμείς σ' ένα μνήμα. Αυτό το μνήμα είναι το μνήμα της ταπεινοφροσύνης. Εκεί να θάψουμε τον εγωισμό μας, για να αναστηθούμε μαζί με τον Χριστό σε μία νέα ζωή.

Μακάρι η σημερινή ημέρα να είναι και για μας μία ημέρα που θα πάρουμε απόφαση να αγαπήσουμε τον Χριστό, να αγωνισθούμε κατά του εγωισμού μας και των παθών μας και να ζητήσουμε από τον Κύριο να μας δώσει, και με τον δικό μας καθημερινό αγώνα, αυτή την νέα ζωή που δίνει σε όλους τους δικούς Του αφοσιωμένους και ταπεινούς υιούς Του.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές του Τριωδίου και περί αρετών (των ετών 1981-1991) Γ'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2017, σελ. 192.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>